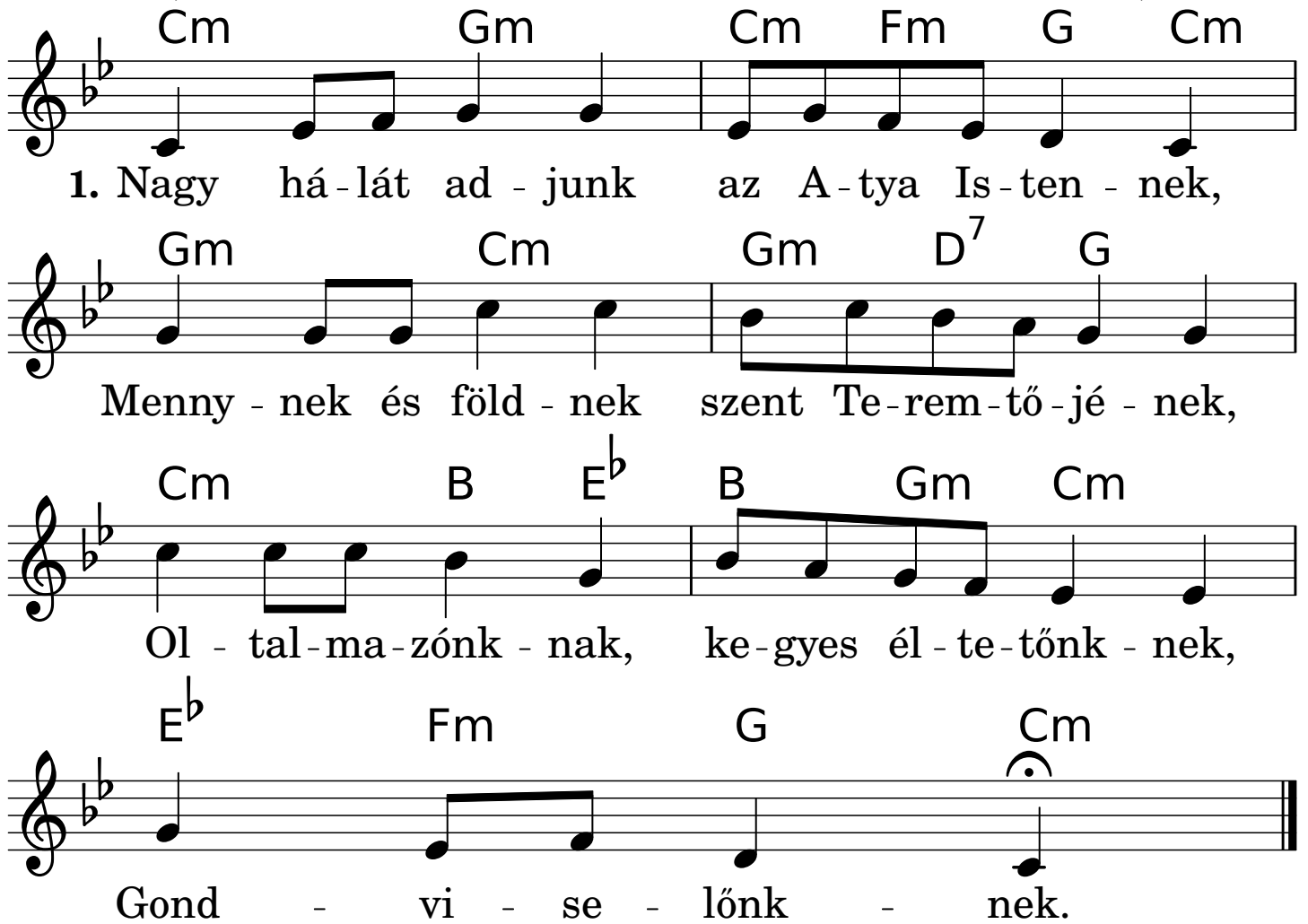

Nagy hálát adjunk

Debrecen, 1590

Boroszlói kézirat, XVI. sz.

1. Nagy há-lát ad - junk az A - tya Is - ten - nek,
Menny - nek és föld - nek szent Te - rem - tő - jé - nek,
Ol - tal - ma - zónk - nak, ke - gyes él - te - tők - nek,
Gond - vi - se - lők - nek.

2. Hála tenéked, mennybéli nagy Isten, Hogy szent Igédet adtad mi elménkben, És hogy ez által véssz ismeretedben, Te kegyelmedben.

3. A romlás után nem hagyál bűnünkben, Sőt te Fiadat ígéréd Igédben, Hogy elbocsátod őtet mi közénkben, Emberi testben.

4. Felséges Isten, tenéked könyörgünk, Hogy mutassad meg szent Fiadat nekünk, Hogy őtet látván, benne remélhessünk, Idvezülhessünk.

5. Adjad, hogy lássuk a világosságot, Te szent Igédet, az egy igazságot, A Krisztus Jézust: örök vigasságot, És boldogságot.

6. És ne ismerjünk többet a Krisztusnál, Ne szerethessünk egyebet Jézusnál; Maradhassunk meg a te szent Fiaddal, Krisztus Urunkkal.

7. Adj igaz hitet a te szent Fiadban, És jó életet minden utainkban; És Szentlelkeddel vígy be hajlékodba, A boldogságba.

8. Dicsőség néked mennyben, örök Isten, Ki dicsértetel a te szent Igédben, Krisztus Jézusban, mi idvezítőnkben, És Szentlélekben.